

XX

tel. +420 775 XXXXXXXX, XXXX@XXXXX.cz DS:XXXXX

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Žádost o poskytnutí informací

Žádám zdvořile nadepsaný soud o poskytnutí informace dle ustanovení §13 zákona č. 106/1999 Sb.

Zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žádám o poskytnutí

1. **Rozsudku** Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ve věci sp. zn. **6 C 179/2018**

ze dne **8.11.2018**

uvedené listiny zašlete prosím do mé datové schránky.

V XXXX dne 1.7.2019

XXXXXXXX

(datovou schránkou)

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyní Mgr. Stanislavou Kubištovou ve věci

žalobce: **ČP Distribuce a.s.**, IČO 44795084
sídlem Na Pankráci 1658/121, 140 00 Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Veverkou
sídlem nám. Kinských 76/7, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Zdeněk Tříška**, narozený dne [redacted], IČO 60121912
bytem náměstí [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Chludem
sídlem Palackého třída 802, 537 01 Chrudim

o zaplacení 4 986 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci **1 071,30 Kč** s 8,05 % úrokem z prodlení od 17.9.2015 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši **1 200 Kč**, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba se ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci 3 914,70 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení z částky 2 956,70 Kč od 17.9.2015 do zaplacení a s 8,05 % úrokem z prodlení z částky 3 914,70 Kč od 26.11.2017 do zaplacení, **zamítá**.
- III. Žalobce **je povinen** nahradit žalovanému náklady řízení ve výši **4 568,29 Kč** k rukám advokáta žalovaného ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 6.3.2018 domáhal po žalovaném zaplacení 4 986 Kč s příslušenstvím ve výši zákonného úroku z prodlení, částky 1 200 Kč jako nákladů spojených s uplatněním pohledávky a náhrady nákladů řízení. Uvedl, že dne 1.2.2004 uzavřela Česká pojišťovna, a.s. s žalovaným Smlouvu o výhradním obchodním zastoupení, jejímž předmětem byla zprostředkovatelská činnost v pojišťovnictví směřující k uzavírání pojistných smluv a jejich správě, kterou vykonával žalovaný jako pojišťovací agent. Za provedení činnosti měl právo na provizi dle článku X. Smlouvy o výhradním obchodním zastoupení. Způsob stanovení výše provizí byl upraven směrnici č. 3114 - odměňování obchodní služby České pojišťovny bod 5.1 a následujících. Žalovanému byly vypláceny provize, resp. zúčtovatelné zálohy na provize dle označené směrnice. V případě ukončení (storna) pojištění a to způsobem a z důvodů uvedených v oddíle 5 směrnice č. 3114 vzniká zprostředkovateli povinnost vrátit poskytnuté plnění. Nárok na provizi v plné výši vzniká pojišťovacímu agentovi až v případě, kdy pojištění nebylo ukončeno před uplynutím 3 let od počátku pojištění. Vliv na tuto skutečnost nemá ani fakt, že byla v mezidobí jakýmkoliv způsobem ukončena spolupráce pojišťovacího agenta a pojišťovny. Smlouva o výhradním obchodním zastoupení byla ukončena odstoupením od smlouvy ze dne 3.12.2014 a zanikla k datu 4.12.2014. I po tomto datu docházelo ke stornu pojištění a pojišťovně tak vznikl nárok na vrácení vyplacených provizí, resp. jejich adekvátních částí. V případě žalovaného se jednalo o právo na vyplacení vyplacených provizí ve výši 4 986 Kč.
2. Žalovaný byl vyzván dopisem ze dne 29.7.2015 k vrácení provizí ve výši 4 028 Kč a výzvou ze dne 9.11.2017 k vrácení provizí ve výši 4 986 Kč. Žalovaný provizi ve vyčíslené výši nevrátil ani na základě předžalobní výzvy k zaplacení ze dne 29.1.2018. Vzhledem k tomu, že se ocitl v prodlení se zaplacením peněžitého dluhu, uplatnil žalobce rovněž právo na zaplacení úroku z prodlení v zákonem stanovené výši. Žalobce dále požadoval po žalovaném zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč.
3. Žalobce specifikoval svůj požadavek, když uvedl, že žalovaný sjednal pojistnou smlouvu č. [REDAKCE] se společností COMPOSTI AIRPLANES spol. s r.o. Za sjednání obdržel provizi ve výši 2 771,90 Kč, která mu byla vyplacena v květnu 2014. Pojistná smlouva však byla stornována z důvodu změny vlastníka k datu 9.4.2015. Vzhledem k tomu, že tato smlouva byla obnovena od 12.5.2014 a stornována 9.4.2015, vzniklo žalobci právo na vrácení části vyplacené provize částkou 246,10 Kč.
4. Dále se jedná o vrácení části provize u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] uzavřené se společností Agrokiwi spol. s r.o. Počátek pojištění byl sjednán 15.7.2010 s tím, že ke dni 15.7.2014 došlo k obnově a stornována byla z důvodu dohody ke dni 30.4.2015. Z provize za sjednání ve výši 10 358,10 Kč vyplacené v červenci 2014 tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni poměrnou částku ve výši 2 129,20 Kč.
5. Další nárok na vrácení provize byl požadován u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] uzavřené se společností Agrokiwi spol. s r.o. Počátek pojištění byl sjednán 1.7.2007 s tím, že ke dni 1.7.2014 došlo k obnově a stornována byla z důvodu dohody ke dni 30.4.2015. Z provize za sjednání ve výši 10 715,20 Kč vyplacené v období červenec 2014 tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni poměrnou částku ve výši 1 785,70 Kč.
6. Další nárok byl uplatněn u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] uzavřené s paní [REDAKCE]. Počátek pojištění byl sjednán 13.7.2013 a stornována byla z důvodu dohody ke dni 12.7.2015. Z provize za sjednání ve výši 4 107 Kč, vyplacené v období červenec 2013, tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni 80 %, tedy částku 3 285,60 Kč, neboť ke stornu smlouvy došlo ve druhém roce trvání pojištění. Žalobkyně však požaduje vrácení pouze částky ve výši 2 339,40 Kč, tedy méně, než by mohla.

7. U pojistné smlouvy č. ██████████ uzavřené s panem ██████████ byl počátek pojištění 13.8.2014 s tím, že došlo ke změně struktury pojištění (k technické změně). Z provize za sjednání ve výši 1 040,40 Kč, vyplacené v období říjen 2014, tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni poměrnou částku ve výši 208 Kč.
8. U pojistné smlouvy č. ██████████ uzavřené se společností Agrokiwi spol. s r.o. byl počátek pojištění 1.11.2007 a stornována byla z důvodu změny vlastníka k datu 27.8.2015. Z provize za sjednání ve výši 100,20 Kč vyplacené v lednu 2015 tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni poměrnou částku ve výši 17,50 Kč.
9. U pojistné smlouvy č. ██████████ se společností Agrokiwi spol. s r.o. byl počátek pojištění 11.6.2013 a stornována byla z důvodu změny vlastníka ke dni 21.10.2015. Z provize za sjednání ve výši 634,60 Kč, vyplacené v lednu 2015, tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni poměrnou částku ve výši 15,80 Kč.
10. Pojistná smlouva č. ██████████ uzavřená s paní ██████████ byla vypovězena ke konci pojistného období k datu 25.9.2015. Počátek pojištění byl sjednán 26.9.2014. Vzhledem k tomu, že ke stornu smlouvy došlo v prvním roce trvání pojištění, byl žalovaný povinen vrátit žalobci 100 %, tedy částku 2 343,60 Kč. Žalobce však požaduje vrácení částky nižší a to 1 874,90 Kč.
11. Pojistná smlouva č. ██████████ uzavřená s počátkem pojištění 1.11.2014 s panem ██████████ byla stornována z důvodu nepodepsání pojistné smlouvy klientem ke dni 1.11.2014. Z vyplacené provize za sjednání ve výši 478,80 Kč tak byl žalovaný povinen vrátit 100 %, tedy částku 478,80 Kč, neboť ke stornu smlouvy došlo v prvním roce trvání pojištění.
12. V případě pojistné smlouvy č. ██████████ s paní ██████████ byl počátek pojištění 1.2.2013 a stornována byla z důvodu neplacení pojistného ke dni 19.11.2015. Z provize za sjednání ve výši 850,20 Kč, vyplacené v březnu 2013, tak byl žalovaný povinen vrátit žalobkyni 60 %, tedy částku 510,10 Kč.
13. U pojistné smlouvy č. ██████████ s panem ██████████ byl počátek pojištění 2.1.2012 a stornována byla z důvodu vyřazení vozidla z evidence ke dni 4.1.2013. Z provize ve výši 42,80 Kč tak byl žalovaný povinen vrátit částku 42,60 Kč.
14. Žalobce dále uvedl, že u všech smluv uzavřených se společností Agrokiwi spol. s r.o. se jedná o odúčtování odměny za prolongaci (tj. udržení účinné pojistné smlouvy v pojistném kmeni žalobkyně). Odměna za prolongaci je odměna za správu části pojistného kmene a je vždy krácena v rámci ročního období s ohledem na skutečné trvání pojistné smlouvy. Odměna u pojistné smlouvy č. ██████████ byla vyplacena ve výši 10 358,10 Kč. Smlouva však netrvala původně předpokládaných 365 dní, ale pouze 289 dní. Z toho důvodu došlo k přepočtu nároku na odměnu a odměna za prolongaci byla v poměrné výši odúčtována.
15. U pojistné smlouvy č. ██████████ žalobce uvedl, že opět netrvala předpokládaných 365 dní, ale pouze 303 dní. Z toho důvodu došlo k přepočtu nároku na odměnu a odměna byla v poměrné výši odúčtována.
16. Pojistná smlouva č. ██████████ a pojistná smlouva č. ██████████ – u těchto smluv se také jedná o odúčtování poměrné výši odměny za prolongaci. Navíc tyto smlouvy byly ukončeny z důvodu změny vlastníka vozidla.
17. Žalobce uplatnil s ohledem na shora uvedené po žalovaném zaplacení částky 4 986 Kč. K její výši dospěl tak, že proti nároku žalobce na tzv. storno provize (záporné provize) byly započítány

nároky na tzv. kladné provize. Zápočty probíhaly systémově, hromadně, za každé jednotlivé provizní období.

18. Žalovaný nespороval tvrzení žalobce o tom, že uzavřel s jeho právním předchůdcem smlouvu o výhradním obchodním zastoupení ze dne 1.2.2004. Od smlouvy bylo odstoupeno dne 3.12.2014. Nespороval také tvrzení o tom, že za sjednané pojistné smlouvy označené v žalobě přijal od žalobce provize v uvedené výši a ty byly vypláceny dle směrnice č. 3114 verze 5 – Odměňování obchodní služby ČP. Namítl však, že je v rozporu s dobrými mravy uplatňovat po něm vrácení provizí u pojistných smluv, které zanikly dohodou účastníků. Jedná se o pojistnou smlouvu uzavřenou se společností Agrokiwi spol. s r.o. č. [REDACTED] a [REDACTED] a dále o smlouvu uzavřenou s paní [REDACTED] pod č. [REDACTED]. Tyto smlouvy byly ukončeny dohodou účastníků a následně sjednána smlouva nová. V takovém případě je v rozporu s dobrými mravy krátiť provizi, která byla žalovanému vyplacena. Takovým postupem dochází ze strany žalobce k obcházení dohody uzavřené mezi účastníky sporu o výhradním obchodním zastoupení. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.
19. Žalobce prokázal svou aktivní legitimaci smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 1.4.2017 a oznámením o postoupení pohledávky ze dne 9.11.2017, které bylo žalovanému zasláno.
20. Z nesporných tvrzení účastníků a předložených listin ze strany žalobce vzal soud za prokázané, že žalobce jako pojišťovací agent uzavřel shora označené pojistné smlouvy. Předloženými listinnými důkazy bylo rovněž prokázáno, že tyto pojistné smlouvy byly ukončeny způsobem popsaným žalobcem v žalobě. Vzhledem k tomu, že žalovaný nespороval tvrzení žalobce o tom, že přijal vyplacené provize ve výši, tak jak bylo žalobou uvedeno a nespороval ani způsob, jakým byly vypočteny. Vzal soud za zjištěné, že v případě jednotlivých pojistných smluv přijal uvedené provize. S ohledem na námitku žalovaného a skutečnosti prokázané žalobcem shledal soud důvodnou žalobu ohledně vrácení provizí v případě pojistné smlouvy č. [REDACTED] se společností COMPOSTI AIRPLANES spol. s r.o., která byla stornována z důvodu změny vlastníka k datu 9.4.2015. Žalobci tak vzniklo právo požadovat po žalovaném 246,10 Kč. Nárok na vrácení této záporné provize vznikl v období 05/2015 a v tomto období mu vznikl nárok na kladnou provizi ve výši 47,30 Kč. Ve výši rozdílu kladných a záporných provizí je proto žalovaný povinen část provize vrátit, tj. 198,80 Kč. V případě pojistné smlouvy č. [REDACTED] s panem [REDACTED] vzniklo právo na vrácení části provize, tak jak bylo tvrzeno žalobcem ve výši 208 Kč, neboť bylo prokázáno, že v tomto případě byl počátek pojištění 13.8.2014 a došlo ke změně struktury pojištění, technické změně a žalovaný je povinen vrátit poměrnou částku z vyplacené provize. Za toto provizní období (2015/08) vzniklo rovněž žalobci právo na vyplacení části provizí z pojistné smlouvy č. [REDACTED] se společností Agrokiwi spol. s r.o., neboť tato smlouva byla stornována z důvodu změny vlastníka, a dále právo na vrácení části provize z pojistné smlouvy č. [REDACTED] uzavřené s [REDACTED], neboť k jejímu přepracování došlo ve druhém roce trvání pojistné smlouvy (bod 5.1.7. směrnice č. 3114 verze 5). Při zohlednění kladné provize za toto období ve výši 94,50 Kč vzniklo žalobci právo požadovat po žalovaném vyplacení částky 2 470,40 Kč za toto provizní období. To je součet kladných provizí mínus součet záporných provizí.
21. Soud dále vzal za prokázané a shledal důvodný požadavek žalobce na vrácení části vyplacené provize za pojistnou smlouvu č. [REDACTED] ve výši 15,80 Kč, když tato zanikla změnou vlastníka k datu 21.10.2015. Dále za pojistnou smlouvu č. [REDACTED] s paní [REDACTED], neboť k jejímu stornu došlo v prvním roce trvání pojištění. Žalobce tak důvodně uplatnil po žalovaném vrácení 1 874,90 Kč, tj. méně než byla vyplacena provize. Důvodný byl také požadavek na vrácení části provize z pojistné smlouvy č. [REDACTED] s panem [REDACTED], neboť byla stornována z toho důvodu, že její pojištění nepodepsal. Vzniklo tedy právo

na vrácení částky 478,80 Kč. Důvodný byl také shledán požadavek žalobce na vrácení části provize vyplacené u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] s paní [REDAKCE], neboť bylo prokázáno, že pojistné zaniklo z důvodu neplacení pojistného. Vzniklo mu právo na vrácení částky 510,10 Kč a dále právo na vrácení části provize u smlouvy č. [REDAKCE] u pojistné smlouvy s panem [REDAKCE], neboť bylo prokázáno, že pojištění zaniklo z důvodu vyřazení vozidla z evidence ke dni 4.1.2013. Zde vzniklo právo na vrácení části provize ve výši 42,60 Kč. Při započtení vyplacených kladných provizí za jednotlivá provizní období tak soud shledal důvodný nárok žalobce na zaplacení části provizí ze shora citovaných smluv ve výši 1 071,30 Kč s požadovaným příslušenstvím, tj. úrokem z prodlení v zákonem stanovené výši od 17.9.2015 do zaplacení.

22. S ohledem na vznesenou námitku žalovaného se soud zabýval důvodností nároku žalobce na vrácení části provizí u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] uzavřených se společností Agrokiwi spol. s r.o. V případě těchto pojistných smluv se mělo jednat o vrácení provizí ve výši celkem 3 914,90 Kč. Obě tyto smlouvy zanikly dohodou a následně byla sjednána smlouva nová. Stejným způsobem byla ukončena pojistná smlouva i s paní [REDAKCE] č. [REDAKCE].
23. V projednávané věci bylo z předložených listinných důkazů zjištěno, že předmětné pojistné smlouvy zanikly z důvodu jejich přepracování na nové pojistné smlouvy a to dle vzájemné dohody pojistitele i pojištěného. V takovém případě nastává důvod pro krácení ziskatelské provize dle směrnice č. 3114 verze 5 bod 5.1, a to způsobem uvedeným v bodě 5.1.6 až 5.1.9 téže směrnice. Všechny tři posledně označené smlouvy zanikly přepracováním. V případě společnosti Agrokiwi spol. s r.o. šlo o smlouvy sjednané 1.7.2007 a 15.7.2010 s automatickou prolongací. Poslední prolongace tak nastala k datu 1.7.2014 a 15.7.2014. Smlouvy byly následně ukončeny dle dohody obou stran v roce následujícím, tj. obě k datu 30.4.2015. Smlouvy byly přepracovány jiným pojišťovacím agentem než žalovaným, a to v době od čtvrtého roku jejich trvání. Dle směrnice č. 3114 verze 5 bod 5.1.9 se provize v takovém případě nekrátí. Z posledního odstavce bodu 5.1 citované směrnice bylo zjištěno, že v případě storna od počátku nebo v prvním, druhém nebo třetím roce, kdy pracovníkovi obchodu nenáleží nebo je vrácena ziskatelská provize a v důsledku toho je nutno již vyplacenou odměnu vrátit, odpočte se od dalších provizí určených k výplatě.
24. Žalobce uvedl, že odměna za prolongaci byla krácena, když poslední období (po prolongaci) netrvala celý rok, ale pouze 289 dní a 303 dní. Provize za prolongaci je upravena v bodě 3.3 citované směrnice. V úvodu tohoto ustanovení je uvedeno, že provize za prolongaci pojištění s reálným základem odměny je počítána a vyplácena podle stejných pravidel jako ziskatelská provize za pojištění s reálným základem odměny. Jejím základem je inkasované pojistné nebo lhůtní pojistné.
25. Z výše uvedeného tak vyplývá, že pokud došlo k prolongaci shora označených pojistných smluv se společností Agrokiwi spol. s r.o. a k jejich nahrazení ve čtvrtém roce trvání, nelze provizi krátit. V tomto případě nelze přisvědčit názoru žalobce o tom, že pokud po prolongaci ve čtvrtém roce smlouva netrvala celý rok, byla odměna krácena.
26. V případě pojistné smlouvy uzavřené s [REDAKCE] nárok na krácení odměny vznikl, neboť k jejímu přepracování došlo ve druhém roce trvání. Takový postup soud shledal v souladu s bodem 5.1.7. směrnice č. 3114 verze 5.
27. Z důvodů výše uvedených soud vyhověl požadavku žalobce na vrácení vyplacených provizí u všech označených smluv s výjimkou smlouvy č. [REDAKCE] a smlouvy č. [REDAKCE].

uzavřených se společností Agrokiwi spol. s r.o. Dle přehledu vypracovaného ze strany žalobce měl žalovaný z titulu těchto pojistných smluv vrátit provizi ve výši 2 129,20 Kč u pojistné smlouvy č. [REDAKCE] a částku 1 785,70 Kč u pojistné smlouvy č. [REDAKCE]. Součet těchto záporných provizí je představován částkou 3 914,90 Kč. Soud proto v tomto rozsahu žalobu zamítl a to včetně požadavku žalobce na zaplacení požadovaného příslušenstvím ve výši zákonného úroku z prodlení.

28. V dané věci nelze přisvědčit námitce žalovaného o tom, že krácení provizí u smluv ukončených dohodou je v rozporu s dobrými mravy a představuje obcházení dohody uzavřené mezi účastníky sporu o výhradním obchodním zastoupení. Ve věci bylo zjištěno, že spolupráce účastníků na základě uzavřené dohody byla dlouhodobá, vyplácení a krácení odměn probíhalo dle předem dohodnutých pravidel, která byla žalovanému dobře známa. Po celou dobu trvání smlouvy byla respektována. Nelze tedy uzavřít, že v situaci, kdy dojde k ukončení spolupráce, bude postup žalobce při krácení provizí nemravný. V tomto případě má soud za to, že i prolongovaná smlouva je stále trvající a tatáž smlouva a pokud trvala déle než tři roky, provize se nekrátí, je bezpředmětné zda byla ukončena dohodou či jiným způsobem. Pouze délka trvání pojistné smlouvy má význam pro posouzení možnosti provize krátit.
29. V projednávané věci bylo zjištěno, že jde o vzájemný závazek podnikatelů, a proto vzniklo žalobci právo požadovat po žalovaném zaplacení nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. § 3.
30. Lhůta ke splnění povinnosti byla žalovanému stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení soud učinil podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a přiznal ve prospěch žalovaného právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v souvislosti s tímto řízením. Přihlédl k poměru úspěchu a neúspěchu obou zúčastněných stran ve věci. Úspěch žalobce byl představován 21 %, když mu byla přiznána k zaplacení částka na vrácení provizí ve výši 1 071,30 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla zamítnuta ohledně částky 3 914,90 Kč, tj. 79 % ze žalobou uplatněné částky. Poměr úspěchu a neúspěchu žalovaného po odečtení jeho neúspěchu je představován poměrem 58 % (tj. 79 % - 21 %). Náklady řízení, které vynaložil, mu mohou být proto přiznány v rozsahu 58 % z celkových nákladů. Žalovaný uplatnil ve sporu právo na náhradu nákladů řízení ve výši 7 876,37 Kč. Uvedl, že se jedná o odměnu advokáta za 4 úkony právní služby po 1 000 Kč, celkem 4 000 Kč, 4 x režijní paušál po 300 Kč, celkem 1 200 Kč a cestovné za dvě cesty ve směru Chrudim – Ústí nad Orlicí a zpět ve výši 1 309,40 Kč. DPH ve výši 21 % je představováno částkou 1 366,97 Kč. Nárok na cestovné doložil předložením velkého technického průkazu od použitého vozidla. Z obsahu spisu bylo zjištěno, že advokát žalovaného učinil 4 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písmeno a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Jedná se o převzetí a přípravu zastoupení, písemné podání ve věci samé a 2 x účast na jednání soudu. S ohledem na hodnotu výše peněžitého plnění mu náleží mimosmluvní odměna podle § 7 odst. 1 bod 3 ve výši 1 000 Kč. Ke každému úkonu právní služby mu dále náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky ve výši 300 Kč tak, jak bylo z jeho strany uplatněno. Dále také cestovné podle § 13 odst. 4 citované vyhlášky za užití zákona č. 262/2006 Sb. a vyhlášky č. 463/2017 Sb., v platném znění. V daném případě se jedná o cestovné ve výši 1 309,40 Kč za užití osobního automobilu BMW Kombi, registrační značka [REDAKCE], při průměrné spotřebě 7,6 l/100 km motorové nafty při ceně dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. § 4, tj. 29,80 Kč. Při zohlednění sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel podle § 1 téže vyhlášky ve výši 4 Kč bylo shledáno, že cestovné bylo vypočítáno ve správné výši. Advokát žalovaného osvědčil, že je plátcem DPH, proto mu také vzniká nárok na 21 % DPH podle § 137 odst. 3 o.s.ř. za užití § 14a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Jak již bylo shora uvedeno, žalovaný měl úspěch pouze částečný, a proto mu může být přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 58 %, tj. částkou 4 568,29 Kč. Žalobce je povinen náklady řízení

nahradiť k rukám advokáta žalovaného podľa § 149 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku podľa § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.).

Nebude-li povinnosť stanovená tímto rozhodnutím povinným splněna řádně a včas, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Ústí nad Orlicí 8. listopadu 2018

Mgr. Stanislava Kubišťová v. r.
samosoudkyně

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 259/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Jan Gregar
DNE: 10. července 2019

Vážený pane inženýre,

v příloze Vám zasílám požadovaný anonymizovaný rozsudek zdejšího soudu ze dne 8.11.2018 č.j. 6 C 179/2018-151.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Příloha : rozsudek č.j. 6 C 179/2018-151